

Η ΕΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΔΑΒΩΝ Κ. ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ

Τήν Κυριακὴν, 7^{ην} / 20^{ήν} Μαΐου 2018, Κυριακὴν τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἡμέραν μνήμης τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ, ἔλαβε χώραν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἡ χειροτονία εἰς Ἀρχιερέα τοῦ ἐψηφισμένου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου.

Ἡ χειροτονία αὕτη ἐτελέσθη ὑπό τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου τῆ συλλειτουργία τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τοῦ θρόνου, Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Καπιτωλιάδος κ. Ἡουχίου, Βόστρων κ. Τιμοθέου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Καττάρων κ. Μακαρίου, Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἁγιοταφίτων Πατέρων καὶ Πρεσβυτέρων τοῦ ποιμνίου καὶ παρεπιδημούντων ἱερέων ἄλλων ἐκκλησιῶν, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τῶν διακόνων π. Ἀναστασίου καὶ π. Σωφρονίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τοῦ καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ καθηγητοῦ τοῦ ἐψηφισμένου κ. Δημητρίου Μπαλαγιώργου, τῆ συμμετοχῆ τῆς ἡγουμένης καὶ μοναζουσῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἀθανασίου Κολινδροῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς μητρὸς, ἀδελφῆς καὶ ἄλλων συγγενῶν καὶ γνωστῶν τοῦ ἐψηφισμένου ἐξ Ἑλλάδος καὶ μελῶν τοῦ Ἀραβοφώνου καὶ Ρωσοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου καὶ Ἁγιοταφίτων Πατέρων, μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν.

Κύρια σημεῖα τοῦ μυστηρίου τῆς χειροτονίας ἦσαν: ἡ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἀπαγγελία ὑπό τοῦ ἐψηφισμένου τῶν Ὁμολογιῶν πίστεως καὶ τῶν Λιβέλλων κατὰ τῶν αἰρέσεων. Ἀμέσως μετὰ ἤρξατο ἡ θεία Λειτουργία καὶ ἐνταῦθα πρό τοῦ Ἀποστόλου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τόν ἐψηφισμένον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων Ἀριστόβουλον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί, ὡς ἔπεται:

“Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἀρχιεπίσκοπε Μαδάβων

κ. Ἀριστόβουλε,

Τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ταύτην εὐλογοῦμεθα ὑπό τοῦ Παναγάρχου θεοῦ ἡμῶν νά ἐπιτελῶμεν τό Μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας εἰς τόν τόπον, εἰς τόν ὁποῖον ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ θεὸς εἰργάσατο τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Ὁ τόπος οὗτος εἶναι ὁ φρικτός Γολγοθᾶς καὶ ὁ κενός Τάφος τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ καρδία ὄλων τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔταξεν ὁ θεὸς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος νά φυλάσῃ καὶ διακονῇ.

Εἰς τό τελούμενον τὴν ὥραν ταύτην ὑπερφυές Μυστήριον τῆς ἀναιμάκτου θυσίας τελεῖται Μυστήριον ἕτερον, τό Μυστήριον δηλονότι τῆς εἰς Ἀρχιερέα καθιερώσεώς σου, μετὰ τὴν ἐκλογὴν σου ὡς Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς

Μαδάβων, ψήφοις κανονικαῖς καί ὁμοφώνοις τῆς περί Ἡμᾶς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου.

Εἰς τήν διακονίαν ταύτην σέ καλεῖ ἡ Ἐκκλησία, θεωροῦσα τήν ἐκ τῆς νεανικῆς ἡλικίας προσέλευσίν σου ἐκ τῆς γενετείας σου εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, τήν φοίτησίν σου εἰς τήν Πατριαρχικήν Ἱερατικήν Σχολήν τοῦ Πατριαρχείου, εἰς τήν μετά τήν ἀποφοίτησίν σου ἔνταξίν σου εἰς τήν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα ὡς καί τήν μετά ζήλου ὑπηρεσίαν σου εἰς διαφόρους διακονίας. Πρώτη τούτων ἡ ἐπί 28 συναπτά ἔτη στιβαρά Διεύθυνσις τοῦ ἀναλογίου τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἐν ἀκριβεῖα Τυπικοῦ καί Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἀκολουθῶν τήν προτροπήν τοῦ ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου «ἄδοντες καί ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ» (Ἐφ. 5, 19) καί διακρινόμενος μάλιστα εἰς αὐτήν λαμβάνων τό Πτυχίον τοῦ Ῥαβίου Ἀθηνῶν. Ταυτοχρόνως δέ ἐλάμβανε χώραν καί ἡ φοίτησίς σου ὡς Μεταπτυχιακοῦ φοιτητοῦ εἰς τό ἐν Σαμπεζύ τῆς Γενεύης Διορθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐν ᾧ καί ἐξεπόνησες διατριβήν εἰς τό θεολογικόν ἔργον τοῦ ἀοιδίμου Προκατόχου Ἡμῶν, Ἁγίου Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Περί τὰ ἐπιστημονικά ἐνδιατρίβων, δέν παρέλειψες νά ὑπηρετῆς τό Ἑλληνορθόδοξον Ἀραβόφωνον ποίμνιον ἡμῶν, εἴτε ὡς Ἡγούμενος τῆς Ἑλληνορθόδοξου Κοινότητος τῆς Μπετζάλλας, εἴτε ὡς διδάσκαλος Βυζαντινῆς Μουσικῆς εἰς εἰδικούς καί ἐντατικούς κύκλους μαθημάτων. Ἐπεμελήθης ἐπίσης τοῦ Ρωσοφώνου ποιμνίου ἡμῶν, ἐπισκεπτόμενος φυλακισμένους, κινούμενος διά τήν τέλεσιν τῆς θείας Λειτουργίας εἰς ἐνορίας πόλεων ἀπό Βορρά ἕως Νότον τοῦ Ἰσραήλ καί ἰδρῦν τῇ Ἡμετέρᾳ καθοδηγήσει καί συμπαραστάσει εὐκτήριον οἶκον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, τῶν Μακκαβαίων καί τοῦ Ἁγίου Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἰς τήν πόλιν Μπέρ Σέβα τῆς Νέγκεβ, ἀκολουθῶν τήν ἐντολήν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου πρός τόν μαθητήν αὐτοῦ Τιμόθεον λέγοντος: «στρατευόμενος ἐν αὐτοῖς τήν καλήν στρατείαν καί ἔχων πίστιν καί ἀγαθήν συνείδησιν» (Α΄ Τιμ. 1, 19).

Τό ποιμαντικόν ἔργον τοῦτο σέ καλεῖ ἡ Ἐκκλησία ἀπό τοῦ σήμερον νά ἐπιτελῆς ἐν «πραότητι, ταπεινώσει καί ἐπιεικείᾳ Χριστοῦ» εἰς τό ἱστορικόν καί παγκοσμίως γνωστόν προσκύνημα τῆς Μαδηβᾶς, εἰς τό ὁποῖον ὑπάρχει ὁ ἀνεκτιμήτου ἐπιστημονικῆς καί πολιτιστικῆς ἀξίας Βυζαντινός ψηφιδωτός χάρτης τῆς Ἁγίας Γῆς ἐπί τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ καί εἰς τό ὁποῖον ἀνέπτυξεν ἔργον προσκυνηματικόν, ἐκκλησιαστικόν καί ἐκπαιδευτικόν, ἄνευ προηγουμένου θαυμαστόν καί ἀντέχον εἰς τήν δύναμιν τοῦ χρόνου, ὁ ἀντιπρόσωπος ἡμῶν Ἡγούμενος Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰννοκέντιος, πρός τόν ὁποῖον ἡ Γεραρά Ἀγιοταφίτικῆ ἡμῶν Ἀδελφότης ἐκφράζει τήν εὐαρέσκειαν αὐτῆς καί θεωρεῖ ὡς ἀναμφισβήτητον καί δεδομένην τήν διάθεσιν τῆς πολυτίμου πείρας αὐτοῦ εἰς συνεργίαν καί βοήθειαν τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας.

Εἰς τό κέντρον τοῦτο καλεῖσαι νά διδάξης τά δόγματα καί τῆς παράδοσιν τῆς ἀμωμήτου Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως καί νά καλλιεργήσῃς τήν Βυζαντινὴν Μουσικὴν, ἀκολουθῶν τόν Προφητάνακτα Δαβὶδ λέγοντα «ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω», διοργανῶν Μουσικά καί Ποιμαντικά Συνέδρια, ἀναδεικνύοντα τό ἀνέκαθεν ἐπιτελούμενον ἔργον συνδιαλλαγῆς εἰρήνης, πολιτιστικῆς καί ἄλλης προσφορᾶς τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος διά μέσου τῶν αἰώνων εἰς τήν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ τῶν τριῶν Παλαιστίνων ἄχρι καί Κατάρ. Τῆς διακονίας ταύτης τῆς Γεραρᾶς ἡμῶν Ἀδελφότητος ἡ ὑμετέρα θεοφιλία ἀνεδείχθη ἀντάξιος ἀπόστολος καί ταύτην καλεῖται σήμερον νά συνεχίσῃ νά

ὕπηρετῆ καὶ διακονῆ ὡς Ἀγιοταφίτης Ἐπίσκοπος.

Εὐχαριστῶν, οὖν, τὸν θεὸν διὰ τὴν δωρεάν αὐτὴν καὶ πεποιθῶς εἰς τὸ ἔλεος Αὐτοῦ, πρόσελθε εἰς τὸ Ἅγιον καὶ πρωτογενές τοῦτο θυσιαστήριον, τὸ θεμελιωθέν ἐπὶ τοῦ σταυρικοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἀνηγέρθη ὁ πανίερος Ναός τῆς Ἀναστάσεως καὶ ζήτησον ἐπὶ τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ, θερμῶς καὶ διακαῶς τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ἵνα σε ἀναδείξῃ σκεῦος ἐκλογῆς πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν καὶ δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν”.

Ὁ ἐψηφισμένος Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατον καὶ τοὺς Ἁγίους Πατέρας ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Τίμια μέλη τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου,

«Παράδοξα σήμερον εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυΐδ,

ὄτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις»...

Ἐπάρχει μεγαλύτερη τιμὴ ἀπὸ αὐτῆς; Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πλημμύρισε τοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ καὶ τοὺς ἀλλοίωσε. Γεννήθηκε ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ γῆ ἔγινε Παράδεισος. Ὁ ἀπατεῶνας ἄρχοντας τοῦ κόσμου τούτου, «ἐξεβλήθη ἔξω» καὶ ὁ πρῶν δεδουλωμένος ἄνθρωπος ἐλευθερώθηκε καὶ ἔγινε υἱὸς Θεοῦ κατὰ χάριν. Ποιὸς βασιλιάς ἔδωσε ποτέ τέτοια τιμὴ στοὺς ὑπηκόους του; Πόσο εὐκόλα γίναμε κληρονόμοι τῆς αἰωνίου Βασιλείας; Ποιά κοσμικὴ δύναμη μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μέ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; «Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὄλον συγκροτεῖ τὸν θεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας.»

Αὐτὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐνδυνάμωσε τὸν Πρωτομάρτυρα Ἅγιο Στέφανο καὶ τοῦ ἔδωσε σοφία, γιὰ νὰ ἀποστομῶσει ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὰ φλύαρα καὶ βέβηλα στόματα τῶν ἀρνητῶν τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μέσα σὲ μία στιγμή μετέστρεψε τὸν διώκτη Σαῦλο καὶ ἔδωσε στὴν Ἐκκλησία τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τὸν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν καὶ μέγα Παῦλο. Αὐτὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καθοδήγησε τὸν Ἅγιο Πατριάρχη Ἱεροσολύμων Σωφρόνιο, νὰ παραμείνῃ μόνος του, ὡς στύλος ἀκλόνητος ἐναντία στὰ ἐπιπαφλάζοντα κύματα τῆς αἰρέσεως καὶ νὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα στὴ νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ τοῦ Μονοθελητισμοῦ.

Ἀναλογιζόμενος τὸ ὑπέρμετρο μέγεθος τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀδυνατῶ νὰ ἐρμηνεύσω μέ ποιὰ κριτήρια τὸ Ἅγιο Πνεῦμα φώτισε τὴν ὑμετέρα Σεπτῆ Μακαριότητα καὶ τὴν Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδο, γιὰ νὰ διαλέξῃ ἐμένα τὸν ἀνάξιο γιὰ τὴν ὑψηλὴ διακονία αὐτῆς.

Δυσκολεύομαι ακόμη και σήμερα νά κατανοήσω τούς λόγους τῆς ἐκλογῆς μου. Μόνο ἡ θεία Οἰκονομία θά μπορούσε νά ἀνατρέψει τὴν ἀνθρώπινη λογική μου, διότι μέ βάση τίς παροῦσες συνθήκες μοῦ εἶχε μείνει ἡ ἐντύπωση ὅτι θά ἄφηνά τὴν τελευταία μου πνοή ὡς Πρωτοψάλτης στό ἀναλόγιο τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἦδη εἶχα ξεκινήσει τὴν προετοιμασία τῶν μαθητῶν μου γιὰ τὰ ψαλτικά μέλη τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος τοῦ ἐρχομένου ἔτους. Ὅμως «Ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ θεός κελεύει».

Καί τώρα διερωτῶμαι, πῶς θά σταθῶ ὡς ἐπίσκοπος «εἰς τόπον καί τύπον Χριστοῦ», ὅταν ἐγώ ὁ ἴδιος δέν μπορῶ νά ἐφαρμόσω στόν ἑαυτό μου τὴν προτροπή τοῦ Κυρίου πού λέγει: «Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτός εἰμι καὶ ταπεινός τῆ καρδία», (Μτ. 11, 29). Πῶς θά ἔλθῃ ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σέ ἐμένα τόν ὀξύθυμο, τόν ἀμελή καὶ ράθυμο γνωρίζοντας ὅτι: «Ὁ θεός ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν;», (Καθ. Ἐπιστ. Ἰακ. 6).6).

Αὐτό πού μέ παρηγορεῖ εἶναι ἡ διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου πού λέγει ὅτι: «Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ ἐστίν», (1 Πέτρ. 5, 5 & Ἰακ. 4, 6).

Παρ' ὅλους τούς δισταγμούς μου, λαμβάνω πολύ σοβαρά τίς νουθεσίες, τίς ὁποῖες μοῦ δώσατε Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα καί κλίνω τόν αὐχένα ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας κάνοντας ὑπακοή στίς πνευματικές Σας ἐντολές.

Μεγάλο εἶναι τό βάρος τῆς εὐθύνης καί οἱ ὦμοί μου ἀδύνατοι, ὅταν ἐνθυμοῦμαι ὅτι: «Δεῖ γάρ τόν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὄσιον, ἐγκρατῆ», (Τίτ. 1, 7-9).

Ἐνθαρρύνομαι παρά ταῦτα νά ὑπερβῶ τούς δισταγμούς μου, ἔχοντας ὡς ζωντανό παράδειγμα ὑπομονῆς καὶ καρτερίας τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί Ἐσᾶς Μακαριώτατε, ὁ ὁποῖος ἀπό τὴν πρώτη στιγμή τῆς Πατριαρχίας Σας δέχεσθε διαρκῶς καταγιγισμό πυρῶν ἀπό ἀντεκκλησιαστικά κέντρα.

Δυστυχῶς ζοῦμε στήν ἐποχή, κατά τὴν ὁποία, ὅπως προεῖπε ὁ Κύριος: «Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι», (Μτ. 24, 5), καὶ ὅπως προεφήτευσε ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, «Εἰσελεύσονται λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν», (Πράξ. 20, 28-30).

Ὦντως ἡ Ἐκκλησία ἀνά τὴν ὑφήλιον ταλανίζεται, ἤδη ἀπό τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνος, ἀπό τὴν ἐπάρατο αἵρεση τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ, ἡ ὁποία καταδικάστηκε ἀπό τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Πανορθόδοξη Σύνοδο τῆς Κωνσταντινουπόλεως τό 1872 καὶ ἀπό τὴν Μεγάλη Σύνοδο τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 2016.

Δυστυχῶς τὰ ἴδια ἀντεκκλησιαστικά κέντρα ἔχουν βάλει στό στόχαστρο καὶ ὠρύνονται ὡς λέοντες μαινόμενοι ἐναντίον τῆς μαρτυρικῆς μας Ἀγιοταφτικῆς Ἀδελφότητος καὶ ζητοῦν νά εὔρουν πρόσφορο ἔδαφος στήν Ἁγία Γῆ, γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῶν δολίων σχεδίων τους. Πλανῶντες καὶ πλανώμενοι, δέν ἀντιλαμβάνονται ὅτι, ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ

ὕμεῖς εἶς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Γαλ. 3, 28).

Μέσα σέ ὄλο αὐτό τό κοσμικό πλαίσιο ἀναπέμπω εὐχαριστήρια Δοξολογία στόν θεό, ὁ ὁποῖος μέ συνέδεσε μέ δεσμούς ἄρρηκτης ἀδελφικῆς ἀγάπης μέ τόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρο, μέ τόν ὁποῖο καθίσαμε στό ἴδιο θρανίο στήν Πατριαρχική Σχολή, γίναμε μοναχοί μαζί τήν ἴδια ἡμέρα, χειροτονηθήκαμε διάκονοι μαζί, πρῶτα ἐκεῖνος καί κατόπιν ἐγώ, μέ διαφορά μιᾶς ἡμέρας καί τώρα πάλι ἀξιωθήκαμε νά λάβουμε τήν χάρη τῆς Ἀρχιερωσύνης μαζί, μέ διαφορά μόλις μιᾶς ἡμέρας.

Ἡ μεγάλη καί ἀνόθευτη ἀγάπη, ἡ ὁποία μας ἐνώνει 30 χρόνια, εἶναι ἡ ἀπάντηση στά φρυάγματα τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι θέλουν νά σπεύρουν ζιζάνια ἀνάμεσά μας. Σέ αὐτούς ἐμεῖς δίνουμε τήν ἀπάντηση, ὅτι ὅσο καί ἂν μᾶς πολεμοῦν, ἐμεῖς μέ τήν δύναμη τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ καί μέ τή χάρη τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, θά διατηρήσουμε ἐνωμένο τό Ἑλληνορθόδοξο Ρωμαϊκό Πατριαρχεῖο μας κάτω ἀπό τήν σκέπη Σας Μακαριώτατε καί, ὅπως βροντοφώναζε συνεχῶς ὁ μακαριστός καί Ἅγιος κατ' ἐμέ Ἐπίσκοπος Φλωρίνης Αὐγουστῖνος Καντιώτης, θά ἀγωνιστοῦμε γιά μία ἐλευθέρα καί ζῶσα Ἐκκλησία.

Καί τώρα, ἀπό αὐτή τή θέση, ἐνώπιόν σας, Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, καί ἐνώπιον τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου καί τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, δίνω τήν ταπεινή μου ὑπόσχεση ὅτι, θά καταναλώσω ἐμαυτόν καί πάλι γιά χάρη τῆς Ἐλευθέρας καί ζώσης Ἐκκλησίας. Γνωρίζω καλῶς ὅτι μᾶς ἀναμένουν θλίψεις καί στενοχωρίες, ἀλλά ζητώντας τή δύναμη τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας, τόν ὁποῖο σήμερα ἡ Ἐκκλησία ἰδιαίτέρως τιμᾶ, ἐπί τῆ ἀναμνήσει τοῦ θαύματος τῆς ἐμφανίσεώς του στόν οὐρανό τῆς Ἁγίας Πόλεως καί ἔχοντας τήν ἐλπίδα μας στόν Ἀναστάντα καί Ἀναληφθέντα Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, θά μπορέσουμε νά ὑπομείνουμε ἕως τέλους κάθε πειρασμό.

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἀπό τῆς θέσεως ταύτης, ὀφείλω νά Σᾶς ἐκφράσω τήν ἐκ βάθους καρδίας εὐγνωμοσύνη μου γιά τήν ἀγάπη, μέ τήν ὁποία μέ περιεβάλατε ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς ἐντάξεώς μου στήν Ἀγιοταφίτικη Ἀδελφότητα. Ἐνθυμοῦμαι, ὅταν τά πρῶτα χρόνια ἡ γειτονία τῶν κελλιῶν μας, μοῦ ἔδωσε πολλές φορές τήν εὐκαιρία νά καθίσω καί νά συνομιλήσω μαζί Σας ἐπί διαφόρων θεολογικῶν θεμάτων, εἴτε στό κελλί τοῦ μακαριστοῦ π. Φωτίου, εἴτε στό κελλί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἀριστάρχου, εἴτε στό δικό Σας κελλί. Θυμᾶμαι μία φράση, τήν ὁποία χρησιμοποιούσατε πολύ τακτικά: «Νά ἐργάζεσαι στό διακόνημά σου, σάν νά πρόκειται νά τό κρατήσεις ἰσόβια, ἀλλά ταυτόχρονα, νά εἶσαι πάντοτε ἕτοιμος καί μόλις σοῦ ζητηθεῖ ἀπό τό Πατριαρχεῖο, ἀμέσως νά παραδώσεις τά κλειδιά.» θαύμασα τό μέγεθος τῆς αὐταπάρνησης, πού κρύβει αὐτή ἡ φράση.

Ἐνθυμοῦμαι, ὅταν ἤμουν μαθητής τελειόφοιτος ἀκόμα στήν Πατριαρχική Σχολή, εἶχατε ἔλθει νά μᾶς λειτουργήσετε στή γιορτή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί κατά τή διάρκεια τῶν κερασμάτων μοῦ εὐχηθήκατε: «καί τοῦ χρόνου νά σέ ἔχουμε στό Ἱεροσόλυμα», ἐνῶ γνωρίζατε πολύ καλά, ὅτι ἐγώ εἶχα ἤδη ἐκδώσει τό εἰσιτήριο τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἀπό τήν Ἁγία Γῆ, μετά τό πέρας τῶν Πανελληνίων Ἐξετάσεων.

Ἐκείνη ἡ προφητική σας φράση ἐκπληρώθηκε λίγες ἡμέρες ἀργότερα, ὅταν κατά τήν

έορτή του Αγίου Κωνσταντίνου, αντί να αναχωρήσω για τό αεροδρόμιο, ακύρωσα τό είσιτήριό μου και δήλωσα τήν άμετακίνητη πλέον άπόφασή μου να παραμείνω στην Αγία Γῆ και να ένταχθῶ στην Άδελφότητα.

Άπό τή στιγμή πού τό Άγιο Πνεῦμα Σᾶς εξέλεξε στό θρόνο του Αγίου Ίακώβου του Άδελφοθέου, δέν μέ ξεχάσατε και μέ στείλατε άμέσως να όλοκληρώσω τίς θεολογικές μου σπουδές στό Πανεπιστήμιο τῶν Άθηνῶν.

Κατόπιν φροντίσατε να έγγραφῶ στό Ίνστιτούτο Μεταπτυχιακῶν σπουδῶν του Διορθοδόξου Κέντρου του Οίκουμενικού Πατριαρχείου έν Σαμπεζύ και να μάθω τή Γαλλική γλῶσσα. Έκεῖ συνδέθηκα μέ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Έλβετίας κ. Τερεμία και μέ τόν Θεοφιλέστατο Έπίσκοπο Λαμψάκου κ. Μακάριο, ό όποιος μάλιστα εἶχε παραστεῖ στην βάπτισή μου, όταν ἤμουν νήπιο στή Γερμανία. Έκεῖ εἶχα τήν ιδιαίτερη τιμή και εὐλογία, να μέ αναλάβει προσωπικά υπό τήν επίβλεψη του ό Καθηγητής κ. Βλάσιος Φειδᾶς, ό όποιος μέ βοήθησε στην ἔρευνά μου σχετικά μέ τή ζωή και τό ἔργο του Πατριάρχου Τεροσολύμων άγίου Σωφρονίου.

Μέ διορίσατε βοηθό Βιβλιοθηκάριο και ἔτσι γνώρισα άπό κοντά τά χειρόγραφα, αυτόν τόν άνεκτίμητο θησαυρό του Πατριαρχείου μας.

Ἡ διακονία μου στην Κεντρική Βιβλιοθήκη μέ ἔφερε κοντά στον Καθηγητή Βυζαντινῆς Μουσικολογίας κ. Δημήτριο Μπαλαγιῶργο, μέ τόν όποιο δημιουργήθηκε μία πολύ καρποφόρα συνεργασία προς όφελος του Πατριαρχείου Τεροσολύμων.

Μου έμπιστευθήκατε τή διαποίμανση τῶν Ρωσοφῶνων ένοριῶν και μέ τή δική σας καθοδήγηση ξεκίνησα άπό τό 2008 τήν ανασύσταση τῶν ένοριῶν του νοτίου Ίσραήλ μέ ἔδρα τήν Μπέρ Σέβα. Αυτό τό διακόνημα μου ἔδωσε τήν εὐκαιρία, να κάνω πρακτική ἑξάσκηση στή Ρωσική γλῶσσα και να γνωρίσω άπό κοντά τά προβλήματα, τά όποια άπασχολοῦν τό Ρωσόφωνο ποίμνιό μας. Ταυτόχρονα άσχολήθηκα μέ τήν ποιμαντική διακονία τῶν φυλακῶν, τήν όποία ξεκίνησε ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος κάτω άπό αντίξοες συνθήκες και έκεῖ έκτίμησα τήν άξία του δώρου τῆς έλευθερίας, τήν όποία βεβαίως στεροῦνται ποικιλοτρόπως, όσοι εἶχαν τήν άτυχία να βρεθοῦν έκτός νόμου.

Πρό τριετίας μέ άποστείλατε στή Ναζαρέτ για τή διδασκαλία τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης στό ποίμνιό μας και βίωσα έκ του συνέγγυς τήν Άβραμιαία φιλοξενία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού, ό όποιος μέ στήριξε μέ κάθε τρόπο για τήν έπιτυχία αυτού του έγχειρήματος, τό όποιο θά συνεχίσει μέ τήν καθοδήγησή μου ό έκλεκτός μου μαθητής και συνεργάτης Αρχιμανδρίτης Λεόντιος. Ἡ άπόφασή Σας, Μακαριώτατε, να μέ διορίσετε Πατριαρχικό Έπίτροπο στή Μαδηβᾶ τῆς Ίορδανίας θά μέ βοηθήσει να μάθω πληρέστερα τήν Άραβική γλῶσσα.

Εὐχαριστῶ τόν πνευματικό μου πατέρα, Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντίνης κ. Άρίσταρχο, ό όποιος άπό τήν ἡμέρα τῆς άφίξεώς μου στην Αγία Γῆ και μέχρι σήμερα, δέν μέ ἄφησε ποτέ μόνο μου, αλλά πάντοτε μέ συμπαραστάθηκε, μέ ἄκουσε, μέ συμβούλευσε, μέ έπετίμησε πατρικά και μέ υπέμεινε. Τόν παρακαλῶ άπό αυτή τή θέση να συνεχίσει να μέ νουθετεῖ και να μέ στηρίζει πνευματικά στην νέα μου διακονία.

Εὐχαριστῶ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιο, ό όποιος, άπό τή στιγμή, κατά τήν όποία ανέλαβε τήν εὐθύνη τῆς Οικονομικῆς Έπιτροπῆς, μέ έμπιστεύθηκε άπόλυτα και μέ μεγάλη προθυμία κάλυψε τά ἔξοδα τῶν μετακινήσεών

μου, όπως επίσης φρόντισε να καταβάλει μηνιαίως τό ένοίκιον του εϋκτηρίου οΐκου του Πατριάρχου Άβραάμ στη Μπέρ Σέβα.

Εϋχαριστώ ιδιαίτέρως για την αγάπη και την στήριξη που μου παρεΐχαν οί Σεβασμιώτατοι Αρχιεπίσκοποι Κατάρων κ. Μακάριος και Ίεραπόλεως κ. Ίσίδωρος, οί γέροντες ήγούμενοι Αγίου Γερασίμου του Ίορδανΐτου π. Χρυσόστομος και Αγίου Σάββα π. Εϋδόκιμος και ο Αρχιμ. Λεόντιος, οί όποΐοι ποτέ δέν μου άρνήθηκαν την συνδρομή τους και μέ στήριξαν ήθικά και υλικά.

Εϋχαριστώ για την αγάπη του τόν όμογάλακτο αδελφό μου π. Εΐρήναρχο, ήγούμενο της Ίερας Μονής Αγίων Αποστόλων έν Καπερναούμ, μέ τόν όποΐο μαζί πήραμε την άπόφαση και ξεκινήσαμε άπό την μακρυνή Φλώρινα για να έλθουμε στην Αγία Γη και να φοιτήσουμε στην Πατριαρχική Σχολή και κατοπιν μαζί άποφασίσαμε να ένταχθοΐμε στην Άγιοταφϊτική Άδελφότητα.

Εϋχαριστώ όλους όσους μπήκαν στον κόπο να ταξιδεύσουν άπό μακρυνά για να συμμετάσχουν στην προσωπική μου χαρά, άνάμεσά τους την ήγουμένη της Ίερας Μονής Αγίου Άθανασΐου Κολινδροϋ γερόντισσα Εΐρήνη, ή όποΐα, παρά τά προβλήματα υγείας που την ταλαιπωροΐν, ήλθε να συμμετάσχει στην πνευματική μου χαρά.

Ίδιαιτέρως εϋχαριστώ τόν Καθηγητή Βυζαντινής Μουσικολογίας κ. Δημήτριο Μπαλαγιώργο, τόν Καθηγητή της θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημΐου των Άθηνων κ. Άθανάσιο Γλάρο και τόν αγαπητό συνάδελφο Καθηγητή Βυζαντινής Μουσικής και ύποψήφιο διδάκτορα κ. Στέφανο Τσάρα, οί όποΐοι μου έκαναν την μεγάλη τιμή να ψάλλουν στην χειροτονία μου.

Όσους πατέρες και αδελφούς έλύπησα στο παρελθόν είτε μέ λόγο, είτε μέ έργο, τούς βάζω έδαφιαία μετάνοια και τούς ζητώ να μέ συγχωρήσουν.

Στό εϋλαβέστατο Ρωσσόφωνο ποΐμνιο του νοτίου Ίσραήλ, τό όποΐο ύπηρετώ άπό τό 2008, ύπόσχομαι ότι δέν θα τό έγκαταλείψω. Θα συνεχίσω τίς προσπάθειές μου για την έξεύρεση γής και την άνοικοδόμηση του τρισυποστάτου Ίεροϋ Ναοϋ προς τιμήν του Αγίου Πατριάρχου Άβραάμ, του Αγίου Πατριάρχου Σωφρονΐου και των Αγίων Μακκαβαΐων.

Τέλος, εϋχαριστώ τόν θεό, ό όποΐος μου χάρισε την μητέρα μου, ή όποΐα μέ μεγάλωσε μέ αϋτοθυσία, μέ γαλούχησε στα νάματα της πίστewς και μέ δίδαξε μέ τό παράδειγμά της, αλλά και τά κατά σάρκα αδέλφια μου, μέ τά όποΐα μάς συνδέει μεγάλη πνευματική αγάπη.

Και τώρα, Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα, κλίνω ταπεινά τόν αϋχένα και Σας παρακαλώ να δεηθΐτε στον Πανάγαθο θεό να καταπέμψει τό Πανάγιο Αϋτοϋ Πνεϋμα και να μέ σκεπάσει, να μέ ένισχύσει, να μέ καταστήσει Λειτουργό των Μυστηρίων Του, για να μπορώ να αγιάζω και να αγιάζομαι. Άμήν. Γένοιτο».

Ήκολούθησαν οί ύμνοι έν τη περιφορά τρίς περίξ της Αγίας Τραπέζης, «Άγιοι Μάρτυρες», «Δόξα Σοι Χριστέ ό θεός» και «Ήσαΐα χόρευε...» και ή επίθεσις των χειρών του Μακαριωτάτου και των συλλειτουργούντων Αϋτω Αρχιερέων επί της κεφαλής του χειροτονουμένου και ή επίκλησις του Αγίου Πνεϋματος, «Ή θεία Χάρις, ή πάντοτε τά άσθενή θεραπεύουσα...» και ή αναφώνησις του «**Άξιος**» έν τη ένδύσει των Αρχιερατικων ένδυμάτων υπό του Μακαριωτάτου και των Αρχιερέων έν

τῷ Ἱερῷ Βήματι.

Πρό τῆς ἀπολύσεως τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωσε τὴν Ἀρχιερατικὴν ράβδον εἰς τὸν χειροτονηθέντα διὰ τῶν λόγων «λάβε τὴν ράβδον ταύτην...». Ὁ χειροτονηθεὶς μετέδωσε τὴν θείαν Κοινωνίαν εἰς τοὺς πιστοὺς καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς θείας Λειτουργίας εἰς τὸ Καθολικόν, ἠκολούθησε ἡ Λιτανεία τῆς μνήμης τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ. Μετὰ τὴν Λιτανείαν τῆς μνήμης τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ, πάντες εἰσῆλθον εἰς τὸ Καθολικόν. Ἐνταῦθα ὁ χειροτονηθεὶς διένειμε τὸ ἀντίδωρον εἰς τοὺς πιστοὺς οἱ ὁποῖοι συνεχάρησαν αὐτόν καὶ ἠσπάσθησαν τὴν χεῖρα αὐτοῦ. ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος συνεχάρη καὶ πάλιν τὸν χειροτονηθέντα καὶ ἠύχθη αὐτῷ καρποφόρον καὶ εὐδόκιμον διακονίαν, ὁ δὲ χειροτονηθεὶς ἠύχαρίστησε διὰ τὴν ἐκλογήν καὶ χειροτονίαν καὶ ὑπεσχέθη νὰ ἐργασθῆ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας διὰ τὴν πνευματικὴν προαγωγὴν καὶ προκοπὴν τοῦ ἐν Μαδηβᾶ ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```